

TÓZSÉR ÁRPÁD (1935. október 6.) Pozsony

TÓZSÉR ÁRPÁD

1935. október 6.

Jékely Zoltán-motívumokra

Városmajor, tanácstalan vasárnap,
ezerkilencszáz és harmincötöt
üt az idő, október 6, madárhad,
csízraj sötétlik a nyárfák fölött,
leszáll, elszáll, a fák gyásza marad.
Bitók a tar ágak, Budán: Arad.

Hóhér a lét, semminek se kegyelmez,
s az eszme is beveti cseleit:
átmenet az ember is, mint a jelmez,
főlveszik, levetik – mutáns a hit.
Csak az idő, a változás örök,
búgócsigaként haladva pörög.

Hány Arad és hány csalárd ősz akasztja
föl még az embert, amíg itt forog,
e zord létben, várva örök tavaszra,
s hányszor csapja be faj-önzés s korok!?
Sajnállok minden újabb életet.
S hány van, amely éppen ma született!

*Míg a hegyek egy-két centit lekopnak,
addig mi százezerszer meghalunk,
eső ablakon: kopog múlt, ma, holnap,
s aki mindezt tudja – emberfajunk –,
tudásánál fogva idegen itt,
kő, fa, csíz nem!, csak ő emlékezik.*

•

A fa ormán gyászdrapéria-formán
leng új madárraj, megint és tovább.
*S én csak állok nagy utam fordulóján,
minthogyha várnék valami csodát.*
S ágak billentyűin örök dana,
zúg az úr monoton összhangtana.

A kurzivált sorok Jékely Zoltán különböző, 1935-ös verseiből származnak